

til det samlede udgiftsbudget, der nu ligger på omkring $\frac{1}{2}$ milliard kr.

Man kan dernæst spørge, om der da ikke er udsigt til *indtægtsstigninger* med det nuværende takstniveau. En sådan stigning har vel sidste år fundet sted for personbefordringens vedkommende, men dels falder indtægtsstigningen på denne gruppe væsentligt på Københavns nærtrafik (hvor udflytningen spiller en betydelig rolle), på befordringer i statsbanernes rutebiler, på rejser i forbindelse med udlandet og på den stærke stigning i befordring af motorkøretøjer på overfarterne, dels har man for at stimulere personbefordringen fundet det nødvendigt at give *rabat til visse rejser*, f. eks. ferierejser før og efter højsæsonen, rejser til store møder o. lign. For kortvejrstransporterne, forøvrigt også mange transporter over mellemafstande, er der en skarp konkurrence med *landevejsbefordring* og for transporterne mellem hovedstaden og omfattende dele af Jylland konkurrencen med *søtransporter*, der er begunstiget af kortere afstande end statsbanetransporterne. For *godsbefordringens* vedkommende har der, som jeg nævnte, i den senere tid været en betydelig *nedgang i transporterne*, vægtmæssigt for perioden fra 1. april til 31. december 1952 på omkring 15 pct. Vi mener at have grund til at tro, at denne nedgang delvis er konjunkturbestemt, men den skyldes utvivlsomt også i høj grad skærpet konkurrence fra landevejstransporternes side. Tilsvarende bevægelse findes der for adskillige vest-europæiske jernbaner, og den er altså ikke noget lokalt fænomen. Denne nedgang har nødvendiggjort det for statsbanerne til forslag til finanslov for 1953—54 at stille ændringsforslag, hvorved den budgetterede indtægt af godsbefordringen for 1953—54 nedsættes med 10 mill. kr. De samlede anslåede indtægter for befordringen af personer, rejsegods, gods og post for 1953—54 andrager herefter ca. 412 mill. kr. mod 409 mill. kr. for finansåret 1952—53, hvad der altså er udtryk for, at man med det nu gældende takstniveau kun tør regne med en i forhold til det samlede beløb ret uvæsentlig indtægtsstigning.“

Ministeren understregede, at det ikke var tanken at forhøje prisen for de abonnementskort, der anvendes til erhvervsrejser, altså hverken kortene, der benyttes til rejser mellem hjem og arbejdsplads, eller kortene med længere varende gyldighed over samtlige strækninger. „Prisen for disse kort ligger relativt meget lavt, og rent forretningsmæssigt set ville det utvivlsomt være et af de områder, hvor en vis forhøjelse vil kunne tages uden risiko for større transporttab, men regeringen har ment — ud fra den betydning, disse rejseres lave pris har i social og erhvervsmæssig henseende — at burde give afkald på takstforhøjelse for disse.“

Lovforslaget mødte på rigsdagen tilslutning fra samtlige partier med undtagelse af det kommunistiske parti, der ikke ville